

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kredytów konsumenckich”

(COM(2021) 347 final – 2021/0171 (COD))

(2022/C 105/14)

Sprawozdawca: **Bogdan PREDA**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 8.7.2021 Rada, 14.7.2021
Podstawa prawna	Art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	30.9.2021
Data przyjęcia na sesji plenarnej	21.10.2021
Sesja plenarna nr	564
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	159/5/16

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje tę nowelizację przepisów dotyczących kredytów konsumenckich, jednak wskazuje na obszary, w których dyrektywa powinna mieć ambitniejsze cele lub w których nie zapewnia ona odpowiedniej równowagi między swymi celami a proponowanymi rozwiązaniami. Ponadto EKES uważa, że rozwiązania przewidziane w dyrektywie powinny koncentrować się bardziej na konsekwencjach cyfryzacji, większym wykorzystaniu urządzeń cyfrowych oraz zapewnianiu zielonych kredytów konsumenckich, aby pomóc konsumentów w dokonywaniu bardziej zrównoważonych zakupów.

1.2. EKES docenia wysiłki Komisji Europejskiej, aby zachęcać do prowadzenia kampanii w zakresie edukacji finansowej/umiejętności cyfrowych, gdyż takie wysiłki mogą jedynie przelożyć się na korzyści dla konsumentów i kredytodawców.

1.3. EKES zauważa, że z danych dotyczących źródeł nadmiernego zadłużenia wynika, że ustalenie pułapów kosztów kredytu w celu uniknięcia skrajnych praktyk cenowych przynosi wymierne korzyści konsumentom znajdującym się w trudnej sytuacji, pod warunkiem że taki pułap zostanie odpowiednio dostosowany po dokładnej analizie rynku i potencjalnego dalszego wpływu. W związku z tym EKES zauważa, że dyrektywa w sprawie kredytów konsumenckich powinna zawierać jasną i zharmonizowaną metodologię, którą państwa członkowskie powinny rozważyć w celu zastosowania takich pułapów, by zapobiegać skrajnym praktykom, które mogłyby prowadzić do nadmiernego zadłużenia, i zniechęcać do nich. Pozwoliłoby to także zapewnić równe zasady działania kredytodawcom z różnych krajów.

1.4. EKES uważa, że dalsze uszczegóławianie obowiązku kredytodawców w zakresie przeprowadzania dogłębnej oceny zdolności kredytowej konsumentów jest korzystnym rozwiązaniem. W tym zakresie EKES popiera podejście Komisji dotyczące rodzaju danych, które mają być wykorzystywane w procesie oceny zdolności kredytowej, w tym wyjątku dotyczącego wrażliwych danych osobowych, takich jak dane w zakresie stanu zdrowia, gdyż bardzo ważne jest zadbanie o zrównoważone podejście w ramach tego procesu. Jednakże zasadnicze znaczenie ma podkreślenie w dyrektywie, że nawet dogłębna ocena zdolności kredytowej nie stanowi gwarancji spłaty kredytu.

1.5. EKES uważa, że należy znowelizować brzmienie dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich, aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich kredytodawców od procesu autoryzacji/licencjonowania po przepisy regulujące działalność operacyjną/obowiązki, co pozwoli na zadbanie o równe zasady działania wszystkich konkurentów.

1.6. EKES uważa, że Komisja powinna dogłębniej przeanalizować obowiązek- informacyjny przed zawarciem umowy, aby znaleźć odpowiednią równowagę między potrzebą przekazania konsumentom odnośnych informacji a najbardziej skutecznym i elastycznym sposobem prezentowania tych informacji, przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę cyfryzacji całego procesu.

1.7. EKES zaleca, by Komisja wyjaśniła tekst dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego dotyczący przedterminowego zwrotu kosztów.

2. Wprowadzenie

2.1. Niniejsza opinia odnosi się do wniosku Komisji Europejskiej dotyczącego dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich (zwanej dalej „dyrektywą”), uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE⁽¹⁾ w sprawie umów o kredyt konsumencki.

2.2. Jak wyjaśniono w uzasadnieniu wniosku potrzebę nowej dyrektywy uzasadnia fakt, że od 2008 r. nastąpiło nasilenie cyfryzacji, która zasadniczo zmieniła zarówno nawyki w dziedzinie kredytów (np. nowe sposoby cyfrowego ujawniania informacji, oceny zdolności kredytowej z wykorzystaniem zautomatyzowanych systemów decyzyjnych oraz niekonwencjonalnych danych), jak i profil kredytodawców. W kontekście kryzysu spowodowanego pandemią COVID-19 konieczne stało się również przyjęcie narzędzi ustawodawczych pozwalających zmniejszyć obciążenie finansowe bardziej zagrożonych finansowo obywateli i gospodarstw domowych.

3. Uwagi ogólne

3.1. EKES z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, by znowelizować ramy prawne w odniesieniu do kredytów konsumenckich, ponieważ rynek rzeczywiście zmienił się od 2008 r., a obecnie obowiązujące przepisy nie obejmują wyczerpująco wszystkich rodzajów podmiotów/produktów, co oznacza, że są obszary, w których nie ma odpowiedniej ochrony konsumentów lub w których można poprawić istniejące zasady.

3.2. EKES uważa, że dwa podstawowe cele przyświecające dyrektywie w sprawie kredytów konsumenckich, a mianowicie (i) ograniczenie negatywnych konsekwencji dla konsumentów korzystających z kredytów na zmieniającym się rynku i (ii) ułatwianie transgranicznego udzielania kredytów konsumenckich i konkurencyjności rynku wewnętrznego, są ze sobą ściśle związane i mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony i jednolitego stosowania nowej dyrektywy. Na przykład propozycja dotycząca obowiązkowych pułapów kosztów pożyczek konsumenckich powinna zostać dodatkowo uszczegółowiona i zharmonizowana w ramach dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich i przewidywać jasną metodykę. Jest to konieczne, aby zagwarantować jednolity poziom ochrony konsumentów, skutecznie zapobiegając nieodpowiedzialnym praktykom udzielania kredytów w całej UE oraz rozwojowi produktów kredytów konsumenckich o lichwiarskich stopach oprocentowania lub nadmiernych kosztach, które często są skierowane do najsłabszych konsumentów i mogą często prowadzić do nadmiernego zadłużenia. Taka zharmonizowana metodyka jest również konieczna w celu zapewnienia równych warunków działania kredytodawcom z różnych krajów.

3.3. Rozszerzenie zakresu stosowania dyrektywy i wyjaśnienie definicji kilku pojęć byłoby korzystne zarówno dla konsumentów, jak i kredytodawców, i pozwoliłoby lepiej naświetlić powiązane prawa i obowiązki. Ponadto EKES uważa, że propozycja nałożenia na państwa członkowskie obowiązku świadczenia niezależnych usług doradczych w zakresie zadłużenia dla konsumentów o nadmiernym zadłużeniu lub należących do szczególnie zagrożonych grup powinna również pomóc konsumentom znajdującym się w trudnej sytuacji. EKES sugeruje ponadto, by dyrektywa zachęcała kredytodawców do przyjmowania strategii ułatwiających wczesne wykrywanie trudności finansowych, które zawierałyby również przepisy dotyczące działań restrukturyzacyjnych. Oba działania zapobiegałyby nadmiernemu zadłużeniu i zachęcałyby kredytodawców do znalezienia rozwiązań dla kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji.

3.4. EKES docenia wysiłki Komisji, by zachęcać do podejmowania inicjatyw w zakresie edukacji w dziedzinie finansów/umiejętności cyfrowych, aby dopilnować, że konsumenci właściwie rozumieją produkty kredytowe i ryzyko, jakie podejmują, zaciągając pożyczkę, ponieważ jest to najskuteczniejsza metoda na utrzymanie ich dobrej kondycji finansowej. W tym względzie EKES uważa, że tekst dyrektywy, który odnosi się do komunikacji między kredytodawcami a konsumentami, na każdym etapie ich wzajemnej relacji, należy dostosować, aby uwzględnić przemiany cyfrowe i wzrost wykorzystania urządzeń cyfrowych.

3.5. EKES docenia również wysiłki Komisji, by przygotować jasne przepisy w zakresie usług doradztwa finansowego dotyczącego umów kredytowych, przy czym z zadowoleniem przyjąłby jasne wytyczne prawne dotyczące oferowania takich usług.

3.6. EKES z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę uszczegóławiania obowiązku wszystkich kredytodawców w zakresie przeprowadzania kompleksowej oceny zdolności kredytowej konsumentów, aby zweryfikować, czy konsumenta stać na daną pożyczkę i czy jego potrzeby finansowe są chronione, przy jednoczesnym przeciwdziałaniu nieodpowiedzialnym praktykom kredytowym i nadmiernemu zadłużeniu. Komisja powinna jednak pamiętać, że nowe zasady nie mogą i nie powinny przerzucać odpowiedzialności za to, jak konsumenci radzą sobie ze spłatą zobowiązań, na kredytodawców, ponieważ konsumenci powinni dołożyć wszelkich niezbędnych wysiłków, aby wypełnić swoje obowiązki w zakresie spłaty

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66).

zadłużenia i ostrożnie zarządzać swoimi wydatkami. EKES zachęca Komisję do dalszego analizowania tekstu dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich, aby nie było żadnych wątpliwości co do tego, że kompleksowa ocena zdolności kredytowej nie jest gwarancją spłaty pożyczki. Ponadto aby zadbać o odpowiednią ochronę konsumentów, EKES wzywa Komisję do szczegółowego opisu sytuacji, w których – w konkretnych i dobrze uzasadnionych okolicznościach – kredytodawcy mają prawo (bez posiadania takiego obowiązku) udzielania konsumentom pożyczek, pomimo negatywnej oceny ich zdolności kredytowej.

4. Uwagi szczegółowe

4.1. EKES zachęca Komisję do dalszego analizowania niektórych nowych definicji, aby zadbać o jasność brzmienia przepisów. Na przykład definicja kredytodawcy powinna zostać zmieniona, aby zadbać o to, by wszystkie instytucje kredytowe były objęte zakresem dyrektywy i tak samo nadzorowane/licencjonowane, gdy prowadzą taką samą działalność. Ponadto aby zagwarantować równe zasady działania i oferować konsumentom ten sam poziom skutecznej ochrony, wszyscy kredytodawcy, niezależnie od ich statusu prawnego, powinni stosować te same zasady i podlegać tym samym obowiązkom, w tym w zakresie sprawozdawczości, z wyjątkiem przypadku pożyczek nieodpłatnych, pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie przepisy mające na celu ochronę konsumentów.

4.2. Jeśli chodzi o zobowiązania wynikające z działalności w dziedzinie kredytów konsumenckich, cele dyrektywy powinny być bardziej ambitne: należy uznać, że tego rodzaju działalność kredytowa wymaga autoryzacji właściwego organu lub udzielenia przezeń licencji, aby zagwarantować konsumentom odpowiednią ochronę, zadbać o skuteczne monitorowanie i zapewnić równe zasady działania podmiotów zajmujących się kredytami konsumenckimi. Obecnie proponowany system wydaje się być hybrydą między autoryzacją i rejestracją, choć nie jest to do końca jasne.

4.3. Jeśli chodzi o przepisy szczegółowe dotyczące przeliczania kredytów zaciągniętych w euro na kredyty w walucie krajowej, EKES zachęca Komisję do dalszego przeglądu art. 4 dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich, aby wyjaśnić jej stosowanie w tym zakresie. Proponowane rozwiązanie nie jest zgodne z postanowieniami art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE⁽²⁾ w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi, a poza tym niejasny jest jego zamysł/zakres stosowania i faktyczna metoda proponowanej konwersji.

4.4. Jeśli chodzi o zasadę niedyskryminacji (art 6 dyrektywy), EKES niepokoi się, że zasadę tę będzie bardzo trudno wdrażać z szeregu powodów związanych głównie z różnymi wymogami na poziomie krajowym i trudnościami w wypełnieniu wszystkich czynności weryfikacyjnych niezbędnych w ramach procesu oceny zdolności kredytowej. Jeśli chodzi o dostęp do baz danych, EKES obawia się, że w pewnych okolicznościach bezpośredni dostęp kredytodawców do baz danych innych państw członkowskich może okazać się niepraktycznym lub drogim rozwiązaniem z wielu powodów (np. z uwagi na brak popytu na kredyty ponadgraniczne, inne wymogi na poziomie krajowym i trudności w pełnej weryfikacji w ramach procesu oceny zdolności kredytowej). Dlatego EKES zachęca Komisję do dalszego analizowania tej zasady, w tym przez rozważenie pośredniego dostępu do takich baz danych, np. umożliwienie kredytodawcom występowania z wnioskiem o dokumentację wymaganą w ocenach zdolności kredytowej za pośrednictwem ich lokalnej bazy danych lub lokalnych organów skarbowych.

4.5. Jeśli chodzi o krajowe sprawozdawcze bazy danych, EKES zauważa, że przetwarzanie danych kredytowych podczas pandemii COVID-19 lub w podobnych sytuacjach nadzwyczajnych może potencjalnie wpłynąć na integralność systemów sprawozdawczości kredytowej, a w konsekwencji na udzielanie kredytów konsumenckich. Dlatego EKES wzywa Komisję, aby w dyrektywie w sprawie kredytów konsumenckich uwypukliła znaczenie stałego pełnego przekazywania informacji kredytowych, w tym sprawozdawczości w zakresie zaległych spłat/moratoriów na spłatę w dobie kryzysu, tak samo jak w normalnych czasach. Ponadto zgodnie z wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) w zakresie udzielania kredytów EKES zaleca również, aby Komisja doprecyzowała, że sprawozdawcze bazy danych powinny co najmniej zawierać informacje o tym, jak konsumenci spłacają kredyty w ramach już zawartych umów, w tym o ewentualnej zwłoce w spłatach.

4.6. EKES docenia wysiłki Komisji, aby zwiększyć dostępność informacji dla konsumentów przed zawarciem umowy. Jednakże w opinii EKES-u tworzenie dodatkowego dokumentu – skróconego standardowego arkusza informacyjnego – nie powinno zostać uznane za właściwe rozwiązanie, ponieważ może to stanowić dodatkowe obciążenie zarówno dla konsumentów, jak i kredytodawców i może błędnie informować konsumentów, którzy mogliby zawęzić swoją analizę wyłącznie do informacji, które znalazły się w takim arkuszu informacyjnym, bez odpowiedniego rozważenia wszelkich innych informacji dostępnych w standardowym europejskim arkuszu informacyjnym dotyczącym kredytu konsumenckiego

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniająca dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34).

(SECCIF). W świetle potrzeby stawienia czoła nowym metodom cyfrowym lepszym rozwiązaniem byłoby uproszczenie procesu zawierania (i prowadzenia) relacji z konsumentem, w tym konkretnie przez umożliwienie cyfrowego wypełniania obowiązku dostarczenia SECCIF.

4.7. W odniesieniu do wyjątku związanego z zasadami dotyczącymi sprzedaży związanej i sprzedaży łączonej związanej z kontami bieżącymi lub oszczędnościowymi, to jest wysoce wątpliwe, czy ograniczenie tego wyjątku wyłącznie do kont, których cel ogranicza się jedynie do obsługi kredytu, rzeczywiście leży w interesie konsumenta. Zgodnie z brzmieniem dyrektywy kredytodawcy powinni zakazać konsumentom korzystania z tych rachunków w celach osobistych, niezwiązanych z obsługą kredytu. EKES zgadza się, że konsumenta nie należy zmuszać do otwierania konta, które nie jest mu potrzebne do realizacji/ spłaty pożyczki, jednak po otwarciu takiego rachunku konsument powinien móc z niego korzystać w sposób, jaki uzna za stosowny.

4.8. W opinii EKES-u rozwiązanie proponowane w odniesieniu do praw konsumenta w przypadku, gdy w ocenie zdolności kredytowej korzysta się z profilowania lub innego zautomatyzowanego przetwarzania danych osobowych wiąże się z ryzykiem ograniczenia możliwości instytucji kredytowych w zakresie określania warunków oceny zgodnie z ich własnym apetytem na ryzyko, co ogranicza elastyczność procesu oceny. Naszym zdaniem należy zmienić brzmienie całego art. 18 ust. 6 zgodnie z wymogami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (RODO), co oznaczałoby, że podczas wyłącznie zautomatyzowanego procesu oceny zdolności kredytowej, który przekłada się na skutki dotyczące osoby prywatnej, konsumentowi będą przysługiwać prawa wynikające z rozporządzenia RODO.

4.9. EKES uważa, że przedterminowa spłata kredytów jest bardzo ważnym przepisem dyrektywy, ponieważ ma na celu wspieranie konkurencyjności rynku i przeciwdziałanie sytuacji nadmiernego zadłużenia i docenia ogólne intencje wniosku. EKES podkreśla jednak, że konieczna jest zmiana tekstu dyrektywy w sprawie kredytu konsumentckiego w celu (i) rzeczywistego ułatwienia korzystania z tego prawa oraz (ii) uniknięcia sporów, które wystąpiły w związku z definicją „wszystkich kosztów”.

4.10. EKES zauważa, że z danych dotyczących źródeł nadmiernego zadłużenia wynika, że ustalenie pułapów kosztów kredytu w celu uniknięcia skrajnych praktyk cenowych przynosi wymierne korzyści konsumentom znajdującym się w trudnej sytuacji, pod warunkiem że taki pułap zostanie odpowiednio dostosowany po dokładnej analizie rynku i potencjalnego wpływu. Takie podejście powinno zagwarantować, że środki będą rzeczywiście korzystne dla konsumentów, przy jednoczesnym unikaniu skutków przeciwnych.

4.11. Zgodnie z postanowieniami najnowszej dyrektywy w odniesieniu do ochrony konsumenta, art. 44 dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich stanowi, że państwa członkowskie winny wprowadzić „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające” kary w przepisach krajowych na wypadek naruszenia przepisów dotyczących transponowania przedmiotowej dyrektywy. EKES przyjmuje takie postanowienia z zadowoleniem, jednak zwraca się do Komisji, aby w dyrektywie znalazło się również stwierdzenie, że kary administracyjne pozostają bez wpływu na prawo konsumentów do otrzymania rekompensaty lub zwrotu, zależnie od przypadku.

Bruksela, dnia 21 października 2021 r.

Christa SCHWENG
Przewodnicząca
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

ZAŁĄCZNIK

Poniższe fragmenty opinii sekcji zostały odrzucone wskutek przyjęcia poprawki przez Zgromadzenie, ale uzyskały poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów:

POPRAWKA 2**Zgłosiła:**

TEDER Reet

INT/956 – Umowy o kredyt konsumencki**Punkt 4.1**

Zmienić:

Opinia sekcji	Poprawka
<p>EKES zachęca Komisję do dalszego analizowania niektórych nowych definicji, aby zadbać o jasność brzmienia przepisów. Na przykład definicja kredytodawcy powinna zostać zmieniona, aby zadbać o to, by wszystkie instytucje kredytowe były objęte zakresem dyrektywy i tak samo nadzorowane/licencjonowane, gdy prowadzą taką samą działalność. Ponadto aby zagwarantować równe zasady działania i oferować konsumentom ten sam poziom skutecznej ochrony, wszyscy kredytodawcy, niezależnie od ich statusu prawnego, powinni stosować te same zasady i podlegać tym samym obowiązkom, w tym w zakresie sprawozdawczości.</p>	<p>EKES zachęca Komisję do dalszego analizowania niektórych nowych definicji, aby zadbać o jasność brzmienia przepisów. Na przykład definicja kredytodawcy powinna zostać zmieniona, aby zadbać o to, by wszystkie instytucje kredytowe były objęte zakresem dyrektywy i tak samo nadzorowane/licencjonowane, gdy prowadzą taką samą działalność. Ponadto aby zagwarantować równe zasady działania i oferować konsumentom ten sam poziom skutecznej ochrony, wszyscy kredytodawcy, niezależnie od ich statusu prawnego, powinni stosować te same zasady i podlegać tym samym obowiązkom, w tym w zakresie sprawozdawczości, za wyjątkiem przypadku pożyczek nieodpłatnych, pod warunkiem że zostały spełnione wszystkie przepisy mające na celu ochronę konsumentów.</p>

Wynik głosowania:

Za: 88

Przeciw: 79

Wstrzymało się: 21

KOMPROMIS W SPRAWIE POPRAWKI 3**Zgłosił:**

PREDA Bogdan

INT/956 – Umowy o kredyt konsumencki

Punkt 4.10

Opinia sekcji	Brzmienie kompromisowe
<p>EKES zauważa, że z danych dotyczących źródeł nadmiernego zadłużenia jasno wynika, że pułapy kosztów kredytu przynoszą wymierne korzyści konsumentom, zwłaszcza tym znajdującym się w trudnej sytuacji.</p>	<p>EKES zauważa, że z danych dotyczących źródeł nadmiernego zadłużenia wynika, że ustalenie pułapów kosztów kredytu w celu uniknięcia skrajnych praktyk cenowych przynosi wymierne korzyści konsumentom znajdującym się w trudnej sytuacji, pod warunkiem że takie pułapy zostaną odpowiednio skalibrowane po dokładnej analizie rynku i potencjalnego wpływu. Takie podejście powinno zagwarantować, że środki będą rzeczywiście korzystne dla konsumentów, przy jednoczesnym unikaniu skutków przeciwnych.</p>

Wynik głosowania:

Za: 82

Przeciw: 79

Wstrzymało się: 17

KOMPROMIS W SPRAWIE POPRAWKI 4

Zgłosił:

PREDA Bogdan

INT/956 – Umowy o kredyt konsumencki

Punkt 1.3

Opinia sekcji	Brzmienie kompromisowe
<p>EKES zauważa, że z danych dotyczących źródeł nadmiernego zadłużenia jasno wynika, że pułapy kosztów kredytu przynoszą wymierne korzyści konsumentom, zwłaszcza tym znajdującym się w trudnej sytuacji. Jednak wniosek dotyczący pułapów kosztów pożyczek konsumenckich musi być bardziej szczegółowy i zharmonizowany w ramach dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich i stosować jasną metodykę, aby zadbać o równe zasady działania kredytodawców z różnych krajów.</p>	<p>EKES zauważa, że z danych dotyczących źródeł nadmiernego zadłużenia wynika, że ustalenie pułapów kosztów kredytu w celu uniknięcia skrajnych praktyk cenowych przynosi wymierne korzyści konsumentom znajdującym się w trudnej sytuacji, pod warunkiem że taki pułap zostanie odpowiednio dostosowany po dokładnej analizie rynku i potencjalnego dalszego wpływu. W związku z tym EKES zauważa, że dyrektywa w sprawie kredytów konsumenckich powinna zawierać jasną i zharmonizowaną metodologię, którą państwa członkowskie powinny rozważyć w celu zastosowania takich pułapów, by zapobiegać skrajnym praktykom, które mogłyby prowadzić do nadmiernego zadłużenia, i zniechęcać do nich. Pozwoliłoby to także zapewnić równe zasady działania kredytodawcom z różnych krajów.</p>

Wynik głosowania:

Za: 88

Przeciw: 77

Wstrzymało się: 15
